

בס"ד ערב שבת פרשת ויקהל
חסידות לפרשה – הרב יצחק שפירא

לה' יש תענוג מהמצוות שלך?

**הקמת המשכן היא כלי להשראת השכינה בעם ישראל. מהקמת המשכן אנחנו לומדים איך
עבודת ימי החול שלנו יכולה לגרום להשראת השכינה במעשינו**

שלום לידידינו היקרים!

אף על פי שהנושא המרכזי בפרשה הוא הקמת המשכן, הפרשה מתחילה מנושא אחר: שבת. מסביר רש"י ש"הקדים להם אזהרת שבת לציווי מלאכת המשכן, לומר שאינו דוחה את השבת". לכאורה ראוי לשאול: למה באמת הקמת המשכן לא דוחה את השבת? הרי הקרבת הקרבנות במשכן דוחה את השבת, ואם עבודת המשכן היא כל כך חשובה ודוחה את השבת, לכאורה גם הקמת המשכן היתה אמורה לדחות את השבת.

מה ה' ציווה לעשות?

הפסוק הראשון בפרשה אומר "ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם: אלה הדברים אשר ציווה ה' לעשות אותם". אילו דברים ה' ציווה לעשות? "ששת ימים תיעשה מלאכה, וביום השביעי יהיה לכם קודש..." על ששת ימי החול, שבהם בנו ישראל את המשכן, כתוב "ששת ימים תיעשה מלאכה", בלשון סביל ולא בלשון פעיל, ובשבת לא עושים מלאכה. אם כן, על מה אמר משה רבינו "אלה הדברים אשר ציווה ה' לעשות אותם"?

תתענג מהמאמץ!

האדם מתאמץ ופועל על מנת שיהיה לו תענוג. למשל, כאשר האדם בונה לו בית, הוא גם עובד בשביל להרוויח כסף שהוא יוכל לבנות, וגם מתאמץ בבניה עצמה, והכל בשביל שבסוף יהיה לו בית לגור בו, לנוח וליהנות. אם בסופו של דבר לאדם לא יהיה תענוג, כל מה שהוא עשה כלל לא ייחשב בעיניו לעשייה, כי הוא לא הצליח לעשות את מה שהוא רצה. הוא אמנם התאמץ, אבל מהמאמץ לא נוצר דבר. ניתן דוגמה נוספת: כאשר זוג צעיר מתחתן, ההורים משני הצדדים מתאמצים מאוד ומשקיעים הרבה כסף וכח וזמן וכו'. אם בסופו של דבר לבני הזוג לא יהיה חשק לחיות זה עם זה, לכלל המאמץ של ההורים לא יהיה משמעות בעיניהם, כי בסופו של דבר לא נבנה שום דבר. מלאכת ימי החול היא בניית כלי שבו ישרה התענוג של האדם, ואם בסופו של דבר אין לאדם תענוג, לא נוצר כאן שום כלי.

שבת ומשכן - התענוג של ה'

שבת היא התענוג של ה' מהעולם אותו הוא עשה. כל עוד לה' אין תענוג, לכל מלאכת ימי החול אין משמעות. לכן רק כאשר באה שבת ובאים מנוחה ותענוג, רק אז מתברר ש"ששת ימים תיעשה מלאכה". על ידי התענוג של שבת מלאכת ימי החול נעשית מלאכה.

מלאכת הקמת המשכן היא כמו מלאכת האדם להקים לו בית. היא עדיין לא המנוחה של ה', ולכן היא לא דוחה את השבת, שהיא התענוג והמנוחה של ה'. לעומת זאת עבודת הקרבנות היא כמו ה'שלום בית' שיש בין בני הזוג לאחר שהם כבר שוכנים בבית שנבנה. עבודת הקרבנות היא כמו הדיבור והקשר שבין בני הזוג, בדומה לעבודת התפילה, שהיא כנגד הקרבנות. כיוון שעבודת הקרבנות היא התענוג והמנוחה שבשבילו נבנה הבית, היא כמו שבת, והיא דוחה את השבת.

כל מלאכות ימי החול שאסור לעשות בשבת נלמדות מהמשכן, ואם כן עבודת ימי החול שלנו היא עשיית משכן לה'. אנחנו רוצים שלה' יהיה תענוג ממה שאנחנו עושים, ובכך הוא ישכון בתוכנו.

שבת שלום!

בית 'עוד יוסף חי'